

F. t. l. vedr. forsikring mod følger af arbejdsskade m.v.

ringsordning for erhvervssygdomstilfælde på Grønland.

Dette vil imidlertid indebære etablering af en særordning, da adgangen til at tegne forsikring på erhvervssygdomsområdet i øvrigt ophæves.

En anden mulighed vil være, at anordningen for Grønland inden den 1. januar 1999 bliver ændret i overensstemmelse med dette lovforslag for så vidt angår den ændrede finansiering af udgifterne ved erhvervssygdomme.

En tredje mulighed vil være, at Grønland hjemtager arbejdsskadeområdet, der herefter får status som grønlandsk særanliggende.

Der forhandles for tiden med de grønlandske myndigheder om eventuel hjemtagelse af området.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Økonomiske konsekvenser

Da forslaget alene indebærer en ændret opkrævning af midler til dækning af de samlede erstatningsudgifter i forbindelse med erhvervssygdomme og pludselige løfteskader, vil forslaget ikke for så vidt angår erstatningssiden indebære nogen samlede økonomiske konsekvenser i form af besparelser eller merudgifter.

Afhængig af hvorledes branchegrupperne inddeles, vil der kunne blive tale om byrdemæssige forskydninger dels mellem sektorer, dels mellem enkeltbrancher.

Man kan forestille sig, at (amts-)kommunerne vil opleve en besparelse i forhold til tidligere udgifter, fordi (amts-)kommunerne betaler en uforholdsmæssig stor andel af fordelingsudgifterne efter § 6, stk. 3, i gældende lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Disse udgifter falder for størstedelens vedkommende inden for brancher med få offentligt ansatte, mens fordelingen af finansieringen sker efter mere generelle kriterier.

Tidligere ville også staten have oplevet en lignende besparelse ved en ændret opkrævning af midler til de samlede erstatningsudgifter for erhvervssygdomme og pludselige løfteskader. Staten har imidlertid realiseret hovedparten af denne besparelse ved ændringen af Arbejdsskadestyrelsens bekendtgørelse om fordeling af forskudsvis udlagte beløb, der trådte i kraft pr. 1. januar 1997, jf. bekendtgørelse nr. 1150 af 13. december 1996.

Forslaget indebærer også en forskydning i udgifterne over tid, idet der i det foreliggende forslag skal hensættes reserver til dækning af alle fremtidige ydelser i sager med løbende ydelser. Dette vil berøre staten samt de selvforsikrede (amts-)kommuner, idet de

som selvforsikrede ikke hensætter til reserver i dag. Over tid vil udgiften naturligvis blive den samme, idet den årlige udgift til dækning af løbende erstatninger vil blive stadig mindre i takt med, at der afsættes reserver til dækning heraf allerede på tilkendelsestidspunktet, men det vil betyde, at der sker en fremrykning af udgifterne.

En tilsvarende virkning vil forekomme for fordelingssager efter § 6, stk. 3, § 5, stk. 3, og § 48, hvor stat og (amts-)kommuner dog kun bidrager til finansieringen af § 6, stk. 3-sager.

De samlede reservehensættelser i ét års nytillendelser er - ud fra Arbejdsskadestyrelsens registreringer for 1996 - anslået til ca. 4 mio. kr. for staten og til ca. 9 mio. kr. for de selvforsikrede kommuner.

Tilsvarende er de årlige reservehensættelser for § 6, stk. 3, sagerne beregnet til ca. 88 mio. kr.

Statens andel af § 6, stk. 3, udgør for 1996 2,2 pct., så fremrykningen af reservehensættelser i § 6, stk. 3, sagerne vil indebære fremrykning af en yderligere udgift på knap 2 mio. kr. for staten. Tilsvarende udgør de selvforsikrede (amts-)kommuners andel af § 6, stk. 3, sagerne 4,1 pct. i 1996, hvorefter fremrykning for selvforsikrede (amts-)kommuner udgør ca. 3,5 mio. kr.

Fremrykningen for staten betyder altså en øjeblikkelig årlig merudgift på ca. 6 mio. kr., medens merudgiften for de selvforsikrede kommuner vil være ca. 12,5 mio. kr.

Disse merudgifter vil være faldende år for år i takt med, at udgifterne til de løbende ydelser bortfalder, og merudgifterne vil stort set være elimineret efter 8-10 år.

Det skal understreges, at alle de ovenstående økonomiske vurderinger er behæftet med stor usikkerhed. Dette skyldes dels det meget lave totale antal erhvervssygdomme, der medfører erstatning, men også at beregningsgrundlaget - Arbejdsskadestyrelsens register over erstatningsafgørelser i 1996 - i sig selv indebærer en usikkerhed, fordi der er tale om historiske data, der næppe vil være fuldstændig dækkende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

For eksempel er flere tidligere statsinstitutioner overgået til privat forsikring, og enkelte (amts-)kommuner er overgået til selvforsikring. Desuden findes der endnu ikke et erfaringsgrundlag om erstatningsniveauet for pludselige løfteskader, idet disse ikke indgår i Arbejdsskadestyrelsens beregninger.

Endelig skal det nævnes, at alle beregninger er udført i 1996-satsniveau og, at reservehensættelserne er beregnet ud fra den grundlagsrente, der er gældende i 1997.